

Б. другий пѣтъ въ нашѣхъ-тѣхъ црѣк-
кѣхъ. Црѣковны-ты пастыри, може и
да нѣмають власть да помогнѣть на
това зло; може и тѣ да не могатъ,
като и мы да го излѣкувають — нѣ
да хвалѣять и да забравѣють роб-
ство-то—това вынѣгы ми ся іе стру-
вазо противно на здравый-тѣхъ смѣсьль.
Нѣ азъ мыслѣж че и ты не си
удрѣжѣалъ въ умѣ-тѣ си слово-то.»

» Наистинѣж » каза Шельби, дѣ-
женъ сѣмъ да кажѣж, че наши-ты
пастыри по нѣкогы отхождають по на
далечь, отъ колко-то мы грѣшныіе
смѣіемъ да идемъ. Мы мірскы чловѣ-
ци, длѣжны смѣ чѣсто да клюомамы
главѣж и да навывкномамы на таквы нѣ-
ща, кой-то не бы причініало да зна-
іемъ. Нѣ мы не обычѣамамы шыкакъ ко-
га жени-ти и проповѣдници-ти изла-
зѣють отъ пѣть-тѣхъ на вѣвъ. И оста-
вають отзадъ ни въ дѣло-то на нрав-
ственность-тѣхъ и на скромность-тѣхъ,
това іе истина! Ты сега надѣж ся,
видишь, драго моѣа, що ма іе пону-
дило да постѣпѣж така, и видишь
още че азъ сѣмъ избралъ най малко
зло въ това обстоятелство, въ коіе-
то ся нахождамъ.

» Истина, истина! » проговори Г-
жѣа Шельби, на скоро безъ да по-
мысли шо дума, и напипа златный-
тѣхъ си часовникъ. »Нѣмамъ безцѣнны нѣ-
ща» прибави тіа, умысленно, »нѣ не
струва ли нѣщо той-зи часовникъ? —
Той бѣ много скѣпъ кога го купихмы.
Ако быхъ могла да отървѣж поне Елизи-

но-то, азъ быхъ дала вѣничко, шо плащѣ.»

» Тяжко ми іе, много ми іе тяжко,
Емилиѣа, » каза Г. Шельби, мъчно ми
іе че ся безпокоишь толкосъ; нѣ
това не помага нищо. Вѣничко іе
вече свѣршено, Емилиѣа; Про-
дажна-та записъ іе вече подписаѣ
и іе въ радѣ-тѣхъ у Гели; я трѣбѣ
да благодаримъ Бога, че не ся свѣр-
ши по злѣ. Той-зи чловѣкъ моѣіа ше
да ны разори сѣвсѣмъ, ако шеше, а
сега ся очистихмы отъ ніего. Ако
бы знала ты того-зи чловѣка колко-
то го знаѣж азъ, то ты бы видѣла,
че висѣахмы на вѣлкъно.

» Заръ той іе толкосъ лютъ чло-
вѣкъ »?

» Той не іе само лютъ, нѣ и ко-
равъ като камѣкъ. Чловѣкъ, кой-то
нишо не ще знаіе освѣяъ трѣ-
говниѣж и печялѣж, іакоглавъ и
хладенъ като гробъ, неумолимъ и
непрѣклоненъ като смръть. Той бы
продалъ и майкѣ си, ако намѣри до-
брѣж цѣнѣж. И още бы пожелалъ ніей
благополучіе.»

» И таіа гнусна тварь ще бѣде
господарь на вѣрныи-тѣхъ Томъ и на
Елизино-то дѣте? »

Тяжко ми іе и менѣ на душиж-тѣхъ,
драго моѣа, страхъ ма іе и да помы-
слѣж за това нѣщо. А Гели брѣза да
го сврѣни и утрѣ ще приіеме сто-
кѣж-тѣхъ си. Азъ ще вѣзсѣдѣж заранъ
конь-тѣхъ и ще излѣза на нѣкадѣ, и
ты ще сторишь добрѣ ако излѣзешъ,